

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет

МАТЕРІАЛИ
IX Міжнародної
науково-практичної конференції
студентів та молодих науковців
„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ”

Частина 2. Природничо-математичний,
суспільно-гуманітарний та економічний
напрями

18 травня 2016 року
м. Рівне

ББК 72
УДК 001+37+316.3
Н-34

**НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ: Матеріали ІХ Міжнародної науково–
практичної конференції студентів та молодих
науковців. Частина 2. Природничо-математичний,
суспільно-гуманітарний та економічний напрями. -
Рівне: РВВ РДГУ.- 2016.- 153 с.**

Програмний комітет:

Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор, ректор РДГУ – **голова оргкомітету;**

Поніманська Тамара Іллівна – кандидат педагогічних наук, професор, проректор з наукової роботи РДГУ – **заступник голови оргкомітету;**

Батишкіна Юлія Валеріївна – кандидат технічних наук, доцент – **заступник голови оргкомітету;**

Войтович Ігор Станіславович – доктор педагогічних наук, професор;

Гон Максим Мойсейович – доктор політичних наук, професор;

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор;

Петрівський Ярослав Борисович – доктор технічних наук, професор;

Сяський Андрій Олексійович – доктор технічних наук, професор;

Бабич Степанія Михайлівна – кандидат технічних наук, доцент;

Виткалов Сергій Володимирович – кандидат мистецтвознавства, доцент;

Воробйова Ірина Анатоліївна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Галуха Любов Юріївна – кандидат історичних наук, доцент;

Дичківська Ілона Миколаївна – кандидат педагогічних наук, професор;

Мельник Віра Йосипівна – кандидат географічних наук, доцент;

Мороз Ігор Петрович – кандидат фізико-математичних наук, доцент;

Музичук Катерина Петрівна – кандидат технічних наук, доцент;

Павлова Наталія Степанівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Сілкова Галина Василівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Ставицька Олена Григорівна – кандидат психологічних наук, доцент;

Суржук Тетяна Борисівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Хижнякова Надія Олександрівна – кандидат економічних наук, доцент.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол №4 від 28.04.2016р.)

письменник не вважає за належне використовувати у великому прозаїчному творі, до того ж майже реалістичному (в романі є тільки елементи фантастики, на відміну від казок). Як показало проведене дослідження, частотність та якісна характеристика компаративних одиниць порівняння залежить від жанрово-стилістичних особливостей твору та творчих інтенцій автора.

Перспективним видається подальше дослідження фразеологічних одиниць порівняння у інших функціональних стилях мовлення, а також поглиблене вивчення особливостей перекладу англійських фразеологізмів українською мовою.

Список використаних джерел

1. Англо-український словник. Мовленнєві ідіоми, вигукки, звуконаслідування./ Укл. Медведєва Л., Холден Н. - К.: Дніпро, 2003. - 536 с.
2. Почепцов Г.Г. Язык и юмор (на английском языке). - К.: «Вища школа», 1974. - 318 с.
3. Словник фразеологізмів української мови / Укл. Білоноженко В.М., Гнатюк І.С., Дятчук В.В. - К.: Наукова думка, 2003. - 1098 с.
4. Солодухо Э.М. Проблемы интернационализации фразеологии (на материале языков слав., герм. и роман. групп). - Казань: Изд-во Казанского ун-та, 1982. - 168с.
5. Юрченко О.С. Фразеологічні перифрази української літературної мови. Учебний посібник. - Харків: РВГ ХДУ, 1983. - 119с.

ТЕОРЕТИЧНИЙ ДИСКУРС ТРАВМИ В МІЖДИСЦИПЛІНАРНІЙ ПЕРСПЕКТИВІ

Шостак О. О., аспірант

**Захарчук І. В., доктор філологічних наук, професор
Рівненський державний гуманітарний університет**

Trauma studies – актуальний напрям гуманітаристики, започаткований у 1990-х рр. Його представники з'ясовують, як утворюється, передається та репрезентується травматичний досвід. Теорія травми апробує трансдисциплінарні й транскультурні підходи. Слово «травма» вживається як метафора для позначення негативної руйнівної дії на індивідів та групи. Медицина пояснює це поняття як непередбачуваний вплив зовнішнього середовища на організм, що призвів до порушення його функцій. Психологічна травма – це розумові та емоційні розлади, спричинені тривалою інтенсивною дією на особистість несприятливих факторів. Травма в соціальній сфері пов'язана з деструктивним впливом на спільноту.

Науковий дискурс про травму започаткований у ХХ ст. психоаналітичними студіями П. Жане, О. Ранка і З. Фрейда. Центральне поняття концепції О. Ранка – травма народження, у якій він вбачає причину неврозу людства. Наступним подіям, які особистість сприймає як травматичні, притаманна патогенна схожість із появою на світ, що супроводжується почуттям тривоги [6]. У працях про травматичні неврози З. Фрейд сконструював психоаналітичну («енергетичну») модель травми. Він стверджує, що травма виникає внаслідок дії сильного подразника, який руйнує «стимульний бар'єр» («щит»). За його концепцією, один з проявів травматичного стану – амнезія, так званий «провал» у пам'яті, пов'язаний із неможливістю відтворити минулу подію, тому що ключові етапи катастрофічного досвіду витіснені. У роботі «Скорбота і меланхолія» (1917 р.) З. Фрейд аналізує два способи реакції на травматичні переживання. Перший із них – меланхолія, що полягає у цілковитому зосередженні на своїй втраті та критичному погіршенні самопочуття. Людина постійно пригадує те, що відбулось, і тому не може спокійно жити далі. Другий випадок – скорбота. При цьому особистість усвідомлює, що зазнала тяжких втрат, але поступово забуває травматичний досвід, який відтепер сприймається як минуле, а не як центр її буття [8]. П. Жане розвинув концепцію про те, що детравматизація можлива лише за умови перетворення травматичної пам'яті в наратив [5, с. 40].

У центрі уваги психологічних студій – індивідуальна травма. Але вже в праці З. Фрейда «Мойсей і монотеїзм», яка інтерпретує історію євреїв як травматичний досвід, відзначено, що колективне несвідоме чекає свого часу для фіксації на руїнах мови. Отже, у психології окреслено й перспективи розгляду травми як колективного феномену. А вперше розрізнув індивідуальну та колективну травми соціолог К. Еріксон.

Теорія травми ґрунтується на нових прочитаннях текстів З. Фрейда, проєктованих на досвід катастроф ХХ ст. За твердженням Н. Смельзера, вона була введена в науковий обіг у процесі спроб проаналізувати військовий невроз солдат Першої світової, а згодом розширилась і вдосконалилась у ході розгляду інших воєн ХХ ст. [2, с. 13]. Активне обговорення феномену травми на міждисциплінарному рівні започатковано в межах trauma studies, що об'єднують представників різних галузей гуманітаристики: історії (Д. Ла Капра, К. Меррідейл, Е. Сантнер), соціології (Дж. Александер, О. Трубіна, П. Штомпка), антропології (О. Бартов, С. Ушакін), філології (К. Карут, М. Липовецький, М. Литовська, Ш. Фелман).

Дослідники аналізують три виміри травми: індивідуальний (досвід особистості), колективний (психічні та соціальні процеси в спільноті) та культурний (культурний контекст). Існує багато визначень цього феномену. На думку К. Карут, «травма – це подія чи переживання, що загрожує життю, цілісності свідомості, це досвід, який лякає, враження, яке надто швидко надходить у свідомість і тому до кінця не осмислене» [3]. Науковець вбачає в травмі розрив пережитого і його розуміння, а тому й відсутність досвіду як такого і неможливість цілісної репрезентації. С. Ушакін трактує травму і як «одичну подію, яка різко змінила життя», і як «процес, що продовжує здійснювати вплив на ставлення людей до свого минулого і на їх сприйняття власного теперішнього і майбутнього» [7, с. 7].

Вивчення травми в суспільно-гуманітарних науках здійснюється за такими провідними напрямками: 1) травма як досвід втрати (ретроспективні спроби осмислити травму і вписати її як невід'ємний елемент посттравматичної дійсності); 2) травма як символічна матриця (травматичний досвід трансформується в наратив і транслюється з позиції автора; «травма-як-сюжет не лише привід для осмислення втраченого минулого: травма задає тут спільну систему розповідних координат»); 3) травма як консолідуюча подія (посттравматичний стан виявляється «механізмом соціальної консолідації і диференціації», зумовлює появу так званих «спільнот втрати») [7, с. 8–11].

Аналіз деструктивного впливу на спільноти масштабних катастрофічних подій (війни, революції, міграції) доцільно проводити на базі теорії культурної травми, сформованої на межі ХХ–ХХІ ст. Вона досліджує колективні ідентичності, їх саморефлексію та відображення травматичного досвіду в пам'яті поколінь. Культурна травма залишає помітні сліди в груповій свідомості, призводить до трансформації ціннісної сфери спільнот.

Теорія культурної травми започаткована аналізом кризи національної ідентичності (Р. Айерман, Дж. Александер, А. Ніл, П. Штомпка). За твердженням А. Ніла, національні травми створюються «індивідуальними та колективними реакціями на події, подібні до виверження вулкану, які потрясли основи соціального світу» [Цит. за: 2, с. 10]. Р. Айерман зауважує, що дискурс, пов'язаний із культурною травмою, вміщує альтернативні стратегії представлення досвіду і має на меті реконструкцію колективної ідентичності. У його інтерпретації культурна травма – це «теоретична побудова, що дає змогу означити границі інциденту, який починається в минулому і продовжується в майбутньому» [1].

У науковому дискурсі культурної травми базовими вважають концепції соціологів Дж. Александера та П. Штомпки. Дж. Александер розрізняє травмуючу подію-першопричину і травму як факт колективного життя, об'єкт якого – зв'язки між людьми та їх культурні смисли. Він стверджує: «Культурна травма має місце, коли члени певної спільноти відчувають, що їх змусили пережити яку-небудь страшну подію, що залишає непоправні сліди в їхній груповій свідомості, назавжди закарбовується в їх пам'яті та корінним і незворотним способом змінює їхню майбутню ідентичність» [2, с. 6]. Якими б страшними не були події, вони за внутрішньою природою не є травматичними. Суспільство створює травму, надаючи їй статус подій, які різко негативно вплинули на колективну ідентичність [2, с. 8].

Дослідник аналізує процес розбудови культурної травми, спрямований на реконструкцію катастрофічної події. Спочатку «група носіїв» (представники еліти або маргінальних верств) засвідчує травму, потім створює її наратив. Для цього потрібно з'ясувати, що сталося («природа болю»), хто постраждав – окремі індивіди чи групи («природа жертви»), чи простежується в суспільстві зв'язок із групою-жертвою, хто винен [2, с. 18–23]. Згодом проходить репрезентація травми в різних соціальних сферах («інституціональних аренах»), у тому числі – в художній літературі. У процесі конструювання травми піддається перегляду колективна ідентичність (утверджується в сакральних місцях шляхом ритуальних процедур). Дж. Александер відзначає, що значну владу над процесом травми має державне керівництво [2, с. 31].

За П. Штомпкою, «травматичні події призводять до порушення звичного способу думки і дій, змінюють, часто трагічно, життєвий світ людей, їх моделі поведінки і мислення» [9, с. 9]. Науковець трактує культурну травму як зіткнення традиційних цінностей групи з чужими, ворожими. Травма виникає на трьох рівнях: біологічному (епідемії, голод, зростання рівня смертності), соціальному (анархія, економічна криза), культурному. Культурна травма існує довше, ніж інші різновиди, впродовж поколінь зберігається в колективній пам'яті і за сприятливих умов проявляє себе знову [9, с. 11]. Якщо присутня полеміка про відповідні події в різних соціальних сферах, якщо конкретні теми репрезентують у кіно, театрі, літературі, то перед нами свідчення незціленої травми [9, с. 13].

Як і Дж. Александер, П. Штомпка відстоює думку про те, що катастрофічні події не завжди трансформуються в культурну травму. Вона виникає тоді, коли її виявлять і дадуть відповідне трактування. Ситуації з потужним травматичним потенціалом не ведуть до травми, якщо їх виправдовувати і трактувати як позитивні. До потенційно травматичних подій суспільство застосовує доступний набір символічних значень, закодованих у культурі. У процесі інтерпретації травмою можуть стати уявні події, а реальний досвід болю виявиться нетравматичним [9, с. 9]. Кожна травма також має центральні групи, які її глибоко переживають, і периферійні, для яких вона маргінальна. Отже, культурна травма – не конкретна історична подія чи соціальний факт. Це – дискурс про символи, які функціонують у суспільстві.

Дослідження культурної травми передбачає врахування основних стратегій її осмислення та репрезентації. Актуальними у вказаному напрямі виявляються традиції історичної оптики катастрофічного досвіду, зокрема праці Д. Ла Капри та Е. Сантнера, які можна вважати оригінальною інтерпретацією фрейдівської концепції роботи з травмою (скорбота на протидію меланхолії). Д. Ла Капра виокремлює два способи роботи з травмою – «розігрування» (acting out) й «опрацювання» (working through). Перший означає чергове відтворення травматичної ситуації без її аналізу. А опрацювання спонукає до переосмислення минулого і конструювання нової реальності [4, с. 306–320]. Е. Сантнер аналізує протилежні стратегії – «роботу скорботи» і «наративний фетишизм», за допомогою яких індивіди та групи відновлюють ідентичність після травми. Відмінність між ними – у способах введення катастрофічної події в таку реконструкцію. «Наративний фетишизм» – це «конструювання і використання наративу, свідомо чи несвідомо мета якого полягає в тому, щоб стерти сліди тої травми чи втрати, яка, власне, і дала життя цьому наративу» [7, с. 392]. Така стратегія відкидає необхідність скорботи шляхом пропаганди стану цілісності: замість того, щоб сформулювати символічний простір для зняття тривоги, стверджує, що й причин для неї не було [7, с. 398]. Натомість «робота скорботи» – це процес звикання до реальності травматичного досвіду, що супроводжується переосмисленням власної ідентичності.

Таким чином, травма – складне й багатоаспектне поняття. Аналітичне поле, сформоване на межі ХХ–ХХІ ст. у сфері trauma studies, забезпечує рефлексію цього соціогуманітарного феномену у психологічному, соціальному, історичному та культурному аспекті. Найбільш репрезентативною стала теорія культурної травми, яка надає методологічний інструментарій для аналізу трансформацій колективних ідентичностей під впливом катастроф. Продуктивна ідея про те, що травму потрібно розглядати не як подію, а як сконструйований суспільством символічний дискурс, якому характерні різні стратегії артикуляції. У його розбудові вагоме місце відведено художній літературі, яка через наратив здійснює терапію національних травм.

Список використаних джерел

1. Айерман Р. Политическое убийство и культурная травма [Електронний ресурс] / Р. Айерман. – Режим доступу : <http://urokiistorii.ru/memory/conf/51726>

2. Александер Дж. Культурная травма и коллективная идентичность / Дж. Александер // Социологический журнал. – 2012. – №3. – С. 6–40.
3. Карут К. Литература и травма [Электронный ресурс] / К. Карут. – Режим доступа : <http://urokiistorii.ru/node/52661>
4. Николаи Ф. В. Историописание и «проработка травмы» в работах Д. Ла Капры / Ф. В. Николаи // Терминология исторической науки. Историописание. – М. : Институт всеобщей истории РАН, 2010. – С. 306–320.
5. Огієнко В. І. Наративна когерентність в дослідженнях травм: концепт та метод / В. І. Огієнко // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Історія. – 2012. – №111. – С. 39–41.
6. Теория о травме рождения О. Ранка [Электронный ресурс]. – Режим доступа : http://redov.ru/psihologija/transpersonalnyi_proekt_psihologija_antropologija_duhovnye_tradicii_tom_i_mirovoi_transpersonalnyi_proekt/p21.php
7. Травма: пункты : сборник статей / сост. С. Ушакин и Е. Трубина. – М. : Новое литературное обозрение, 2009. – 936 с. : ил.
8. Фрейд З. Печаль и меланхолия / З. Фрейд // Психология эмоций. Тексты / под ред. В. К. Вилюнаса, Ю. Б. Гиппенрейтер. – М. : Изд-во Моск. ун-та, 1984. – С. 203–211.
9. Штомпка П. Социальное изменение как травма [Электронный ресурс] / П. Штомпка. – С. 6–16. – Режим доступа : <http://ecsocman.hse.ru/data/983/017/1220/1-Shtompka.pdf>

ЗМІСТ

ПРИРОДНИЧО-МАТЕМАТИЧНИЙ НАПРЯМ

Молодий природодослідник

Адамів Ю. О., Белешко Д. Т. ФОРМУВАННЯ ПРИЙОМІВ РОЗУМОВИХ ДІЙ У СТУДЕНТІВ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ І-ІІ РІВНІВ АКРЕДИТАЦІЇ ПРИ ПРОВЕДЕННІ ПОЗАКЛАСНОЇ РОБОТИ З МАТЕМАТИКИ.....	3
Антонєць С. Ю., Мороз І. П. МАТЕМАТИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ ПРОЦЕСУ ПОШИРЕННЯ ЕЛЕКТРОМАГНІТНИХ ХВИЛЬ У ДІЕЛЕКТРИЧНІЙ ХВИЛЕВОДНІЙ СИСТЕМІ З КЕРУЮЧИМ ЕЛЕМЕНТОМ ...	5
Босак В.М., Стахів В.І. ОСОБЛИВОСТІ БУДОВИ, БІОЛОГІЇ ТА ЕКОЛОГІЇ СЛИМАКА ІСПАНСЬКОГО (ARION LUSITANICUS).....	6
Гук О.Г., Мислінчук В.О. ПРОПЕДЕВТИКА ВИВЧЕННЯ ФІЗИКИ В МОЛОДШІЙ ШКОЛІ, ЯК ОСНОВА ФОРМУВАННЯ В УЧНІВ ПРИРОДНИЧО-НАУКОВОЇ КАРТИНИ СВІТУ	7
Гуменюк Ю. Я., Крайчук О. В. РОЗВИТОК ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ УЧНІВ ШЛЯХОМ РОЗВ'ЯЗУВАННЯ НЕСТАНДАРТНИХ МАТЕМАТИЧНИХ ЗАДАЧ	13
Кирильчук О.С., Мислінчук В.О. ФОРМУВАННЯ В УЧНІВ ГРУНТОВНИХ ЗНАТЬ ПРО ЯВИЩЕ РЕЗОНАНСУ, ЯК ОСНОВА ВИВЧЕННЯ МЕХАНІЧНИХ КОЛИВАНЬ І ХВИЛЬ У ШКОЛІ	11
Козаченко І. А., Грицай Н. Б. ФІТОРІЗНОМАНІТТЯ ОКОЛИЦЬ СМТ. КЛЕСІВ САРНЕНСЬКОГО РАЙОНУ РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ.....	13
Лабенська Ю.М., Власюк А.П. ЯКІСНА ТЕОРІЯ РІЗНИЦЕВИХ РІВНЯНЬ	15
Левчук І.В., Мислінчук В.О. КЕЙС-МЕТОД, ЯК ФОРМА ІНТЕРАКТИВНОГО НАВЧАННЯ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ З ФІЗИКИ	15
Лисенко Н.А., Лико Д.В. АНАЛІЗ СТАНУ ПИТНОЇ ВОДИ РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ ЯК РИЗИКУ ДЛЯ ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ	17
Марценюк Г. М., Петрівський Я. Б. ЗАСТОСУВАННЯ СТЕПЕНЕВИХ РЯДІВ ДО КРАЙОВИХ ЗАДАЧ МАТЕМАТИЧНОЇ ФІЗИКИ	19
Мойсієвич Я. Р., Сапіліді Т. М. ЕЛЕМЕНТИ ДИФЕРЕНЦІАЛЬНОГО ЧИСЛЕННЯ ПРИ РОЗВ'ЯЗУВАННІ ШКІЛЬНИХ ОЛІМПІАДНИХ ЗАДАЧ	21
Пасько О.В., Ястремський С.В. ПАРАМЕТРИЧНІ РОЗРАХУНКОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ АКУМУЛЯТОРНОЇ ПАЛИВНОЇ СИСТЕМИ З ЕЛЕКТРОКЕРОВАНОЮ ГІДРОПРИВІДНОЮ НАСОС-ФОРСУНКОЮ, УКОМПЛЕКТОВАНОЮ ВУЗЛОМ ЗАТРИМКИ	23
Різун В.С., Гаврилюк В.І. МАТЕМАТИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ ФІЛЬТРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В ПОРИСТИХ СЕРЕДОВИЩАХ ЗА НАЯВНОСТІ СЕРІЇ ВОДОЗАБОРІВ	25
Случик С. А., Кирилецька Г.М. ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ ПІДСУМКОВОЇ АТЕСТАЦІЇ І ЗОВНІШНЬОГО НЕЗАЛЕЖНОГО ОЦІНЮВАННЯ З МАТЕМАТИКИ В 2016 РОЦІ.....	25
Толочик І.І. СТАН ЯКОСТІ ПОВЕРХНЕВИХ ВОД РІЧКИ СТИР В РІВНЕНСЬКІЙ ОБЛАСТІ.....	27
Федорчук І. М., Гаврилюк В. І. КРАЙОВІ ЗАДАЧІ НА КОНФОРМНІ ВІДОБРАЖЕННЯ В ОБЛАСТЯХ З ВІЛЬНИМИ ДІЛЯНКАМИ МЕЖ	28
Шемедюк О.Л., Кривцов В.В. АСПЕКТИ ТЕОРІЇ ПОШИРЕННЯ ЕЛЕКТРОМАГНІТНИХ ХВИЛЬ У МЕТАМАТЕРІАЛАХ	28
Шостак І. В., Портухай О. І. АНАЛІЗ ПОКАЗНИКА ПОВОДЖЕННЯ З ВІДХОДАМИ ЯК СКЛАДОВОЇ ІНТЕГРАЛЬНОГО ІНДЕКСУ СТАЛОГО РОЗВИТКУ У РІВНЕНСЬКІЙ ОБЛАСТІ.....	29
Якимюк В.О., Ярощак С.В. КОМПЛЕКСНЕ МАТЕМАТИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ НЕІЗОТЕРМІЧНОЇ БАГАТОФАЗНОЇ ФІЛЬТРАЦІЇ ПРИ ПЛОЩОВОМУ ЗАВОДНЕННІ ПЛАСТІВ.....	31

Молодий програміст

Trepachuk D.W., Artur Popko OPRAWOWANIE PROJEKTU CZASOPISMA Z UŻYCIEM NARZĘDZIA INDESIGN I QUARKXPRESS.....	33
Аніщенко В.Я., Шахрайчук М.І. МОДЕРНІЗАЦІЯ ВЕБ-САЙТУ ФАКУЛЬТЕТУ МАТЕМАТИКИ ТА ІНФОРМАТИКИ.....	34
Бойцов В.І., Ярощак С.В. МАТЕМАТИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ ДВОФАЗНОЇ НЕІЗОТЕРМІЧНОЇ ФІЛЬТРАЦІЇ З ВИКОРИСТАННЯМ ТЕХНОЛОГІЇ ТЕРМОГРАВІТАЦІЙНОГО ДРЕНАЖУ	35
Власюк В. В., Гаврилюк В. І. МАТЕМАТИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ ФІЛЬТРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ У ДРЕНАЖНИХ СИСТЕМАХ	36
Вознюк А. В., Сяський В.А. РОЗРОБКА МУЛЬТИПЛАТФОРМЕННОГО ТЕКСТОВОГО РЕДАКТОРА З ПІДТРИМКОЮ РАСТРОВОГО ГРАФІЧНОГО РЕЖИМУ.....	37
Гаврюсева Т.О., Гаврюсєв С.М. СТВОРЕННЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ ПРОГРАМИ КОНТРОЛЮ ЧАСУ У НАВЧАННІ СТУДЕНТІВ ПРИ РОБОТІ З ПК	38
Кирик Т. А. ЕЛЕМЕНТИ СПОРТИВНОГО ПРОГРАМУВАННЯ НА ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТТЯХ З ПРОГРАМУВАННЯ.....	39
Кроха Ю. В., Соколовська О.П. ДОСЛІДЖЕННЯ ТА АВТОМАТИЗАЦІЯ АЛГОРИТМІВ ПОШУКУ МІНІМАЛЬНИХ ШЛЯХІВ У ГРАФАХ.....	40
Кузьмич В.В., Гаврюсєв С.М. РОЗРОБКА ШАБЛОНУ ВІЗИТКИ ФАКУЛЬТЕТУ МАТЕМАТИКИ ТА ІНФОРМАТИКИ РДГУ.....	40

Левандовська Я. А., Твердохліб І. А. ВИКОРИСТАННЯ БІБЛІОТЕКИ BOOTSTRAP ПРИ СТВОРЕННІ WEB-СТОРІНОК.....	41
Лозицька В. В., Вороницька В. М. РЕФАКТОРІНГ СТРУКТУРИ БАЗИ ДАНИХ	42
Мартинова А.Ю., Вороницька В. М. ПРОЕКТУВАННЯ БАЗ ДАНИХ ТА ЇХ РЕАЛІЗАЦІЯ НА T-SQL	44
Мокрик М.М., Шахрайчук М.І. ОБГРУНТУВАННЯ НЕОБХІДНОСТІ РОЗРОБКИ АВТОМАТИЗОВАНОЇ ІНФОРМАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ «ДЕКАНАТ»	45
Наумюк М.О., Ярошак С.В. ЗАСТОСУВАННЯ КОМПЛЕКСНОГО МЕТОДУ ГРАНИЧНИХ ЕЛЕМЕНТІВ ДО ДОСЛІДЖЕННЯ ФІЛЬТРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ	46
Небеснюк Ю.І., Рудик О.Ю. ВИКОРИСТАННЯ КОМП'ЮТЕРНИХ МОДЕЛЕЙ ТРИБОСИСТЕМ КОВЗАННЯ У РОЗРАХУНКАХ ДЕТАЛЕЙ АВТОМОБІЛЬНОЇ ТЕХНІКИ	47
Петрівський В.Я., Ярошак С.В. МАТЕМАТИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ БАГАТОФАЗНОЇ ФІЛЬТРАЦІЇ В АНІЗОТРОПНИХ ГРУНТАХ	49
Савченко Б.Ю., Ярошак С.В. РОЗРОБКА GAME ENGINE З ВИКОРИСТАННЯМ DIRECTX ДЛЯ ІГОР ЖАНРУ FIRST PERSON SHOOTER	50
Сорокова С.О., Гаврилюк В.І. МАТЕМАТИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ ФІЛЬТРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ У ДРЕНАЖНИХ СИСТЕМАХ ЗА НАЯВНОСТІ ВІЛЬНИХ МЕЖ	51
Тоюнда А.С., Вороницька В. М. РОЗПОДІЛЕНІ БАЗИ ДАНИХ	52
Фурсович Ю. Ю., Соколовська О. П. ДОСЛІДЖЕННЯ ТА АВТОМАТИЗАЦІЯ АЛГОРИТМІВ ПОШУКУ РОЗВ'ЯЗКІВ NP ПОВНИХ ЗАДАЧ НА ПРИКЛАДІ ЗАДАЧ КОМІВОЯЖЕРА	54

СУСПІЛЬНО-ГУМАНІТАРНИЙ НАПРЯМ

Молодий історик

Бахир Ю. Н., Тимофеев Р. В. УЧАСТИЕ ОБЩЕСТВА КРАСНОГО КРЕСТА БССР В МЕРОПРИЯТИЯХ ПО ПРЕОДОЛЕНИЮ ПОСЛЕДСТВИЙ АВАРИИ НА ЧЕРНОБЫЛЬСКОЙ АЭС	56
Дуляницький В. В., Северова О. В. ГЕОПОЛІТИЧНА СИТУАЦІЯ В СВІТІ ПІСЛЯ ЗАКІНЧЕННЯ «ХОЛОДНОЇ ВІЙНИ»	58
Іванус Г.В., Галуха Л.Ю. МОНОПОЛІЇ І КООПЕРАЦІЇ В СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ У ДРУГІЙ ПОЛОВИНІ ХІХ – ПОЧАТКУ ХХ СТ.	59
Кравчук В. В., Северова О. В. ОРГАНИ ПОЛІТИЧНОГО РОЗШУКУ В РОСІЙСЬКІЙ ІМПЕРІЇ У ДРУГІЙ ПОЛОВИНІ ХІХ СТОЛІТТЯ	61
Кривошей Д.А. КУЛЬТУРНА ПОЛІТИКА СТРАН ЄВРОПИ В НОВОЕ ВРЕМЯ.....	63
Маларчук А.В., Галуха Л.Ю. ВПЛИВ СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНИХ ВИКЛИКІВ НА ТРАНСФОРМАЦІЇ ЄВАНГЕЛЬСЬКИХ ХРИСТІЯН-БАПТИСТІВ В УКРАЇНІ	65
Чумак Г. Б., Галуха Л.Ю. ПРОТЕСТАНТСЬКІ ГРОМАДИ ОСТРОГА	67

Молодий громадянин держави

Зброжек Д. Г. ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДУ ПРОЕКТІВ З МЕТОЮ ФОРМУВАННЯ В УЧНІВ ГОТОВНОСТІ ДО ВИБОРУ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	69
Конончук О. Г., Гон М. М. ЗАСТОСУВАННЯ ШКАЛИ БОГАРДУСА ДЛЯ ВИМІРЮВАННЯ РІВНЯ ЕТНОНАЦІОНАЛЬНОЇ ТОЛЕРАНТНОСТІ	70
Петришина О. В., Кириленко О.М. ГЕНДЕРНА ДЕМОКРАТІЯ ЯК МЕТА ГЕНДЕРНИХ ПЕРЕТВОРЕНЬ В УКРАЇНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ	72
Шупінська В. Р., Шевчук О. А. ТЕРОРИЗМ – ПРОБЛЕМА СУЧАСНОСТІ	73

Молодий філолог

Silvia Bogdan ON CLASSROOM DISCOURSE	76
Silvia Bogdan ANALYSIS OF CLASSROOM DISCOURSE: A CASE STUDY	79
Angela Calaras ON PHRASEOLOGY AND PHRASEOLOGICAL UNITS CONTAINING FAUNA ELEMENTS	83
Angela Calaras ON CLASSIFICATION PRINCIPLES OF PHRASEOLOGICAL UNITS CONTAINING FAUNA ELEMENTS	84
Кінашук А. В., Шульжук Н. В. КОНЦЕПТУАЛЬНА ПРЕЗЕНТАЦІЯ НАЦІОНАЛЬНО-МОВНОЇ КАРТИНИ СВІТУ В УКРАЇНОМОВНИХ ПЕРЕКЛАДАХ ТРАГЕДІЇ В.ШЕКСПІРА «ГАМЛЕТ»	86
Кінашук А. В., Воробйова І. А. МОВЛЕННСВІ ПОРТРЕТИ ГЕРОЇВ ТРАГЕДІЇ «ГАМЛЕТ» В. ШЕКСПІРА: ГЕНДЕРНИЙ АСПЕКТ	88
Панасюк М. С., Захарчук З. О. ПРО ОСНОВНІ НАПРЯМКИ СЛОВНИКОВОЇ РОБОТИ НА УРОКАХ ЛІТЕРАТУРНОГО ЧИТАННЯ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ	90
Стреха Т. Н., Рублевская Е. А. ТЕМАТИЧЕСКОЕ РАЗНООБРАЗИЕ ТАБУ И ЭВФЕМИЗМОВ В КИТАЙСКОМ ЯЗЫКЕ	93
Шилан-Меркушева М.С., Фрідріх А.В. ОСОБЛИВОСТІ КОМПАРАТИВНИХ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ СУЧАСНОЇ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	94
Шостак О. О., Захарчук І. В. ТЕОРЕТИЧНИЙ ДИСКУРС ТРАВМИ В МІЖДИСЦИПЛІНАРНІЙ ПЕРСПЕКТИВІ 96	96

Молодий мистецтвознавець

Бойко А. М., Козак О. І. ВОКАЛЬНА ТВОРЧИСТЬ ОЛЕКСАНДРА ПОНОМАРЬОВА: ОСОБЛИВОСТІ ВИКОНАВСЬКОГО СТИЛЮ	99
Боровець О.О., Казначєєва Л.М. ДЖАЗОВА МУЗИКА ТА ЇЇ ВЗАЄМОДІЯ З ІНШИМИ ВИДАМИ МИСТЕЦТВА	100
Гаврилів Г.М., Голубець О.М. ЕВОЛЮЦІЯ ОРГАНІЗАЦІЙНИХ ФОРМ МИСТЕЦЬКИХ УГРУПУВАНЬ НА ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ У ХРОНОЛОГІЧНОМУ РОЗРІЗІ	102
Димченко С.С. РИТМ І ТЕМБР У ХУДОЖНІЙ МАЙСТЕРНОСТІ ДИРИГЕНТА	103
Дуняк Т.М., Сокальська О.В. УКРАЇНСЬКИЙ ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНИЙ КОНТЕКСТ У НАЗВАХ ВУЛИЦЬ МІСТА ХЕРСОНА	104
Дьєрке Г.Г., Левкович Н.Я. ЕВОЛЮЦІЯ ЗАКАРПАТСЬКОЇ ХУДОЖНЬОЇ ШКОЛИ У РЕГІОНАЛЬНОМУ ІСТОРИКО-МИСТЕЦТВОЗНАВЧОМУ ДИСКУРСІ МЕЖІ ХХ – ХХІ СТ.	106
Малійчик В. С., Костюк Л. К. ВІДОМІ ПОСТАТІ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ ДОБИ ТОТАЛІТАРИЗМУ У РЕЦЕПЦІЯХ СЬОГОДЕННЯ	108
Мельничук М. С., Костюк Л. К. ДІЯЛЬНІСТЬ АМАТОРСЬКОГО ТЕАТРУ «КАЖАН» У КОНТЕКСТІ СУЧАСНИХ КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКИХ ПРАКТИК	109
Микула Е.Б., Левкович Н.Я. ГРАФІКА В'ЯЧЕСЛАВА ПРИХОДЬКА: ТЕМАТИЧНІ ТА СТИЛЬОВІ ОСОБЛИВОСТІ	110
Павлюк М. Ю., Костюк Л. К. ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА РІВНЕНЩИНИ У ВИСВІТЛЕННІ ДОСЛІДЖЕННЯ Л. ЧУРІКОВОЇ	112
Радущинська К. В., Мосєвич Ю. О. ВИДАТНІ STREET ART ХУДОЖНИКИ ТА ЇХ ДІАЛОГ З ГРОМАДОЮ МІСТА	113
Семеняка Ю. В., Костюк Л. К. НАЦІОНАЛЬНО-КУЛЬТУРНИЙ РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ ХVI-ХVII СТ. ТА ЙОГО ВІДОБРАЖЕННЯ У ВІТЧИЗНЯНІЙ ЛІТЕРАТУРІ: ПРОБЛЕМАТИКА ДІЯЛЬНОСТІ ПРАВОСЛАВНИХ БРАТСТВ	115
Сич Ю. В., Костюк Л. К. ДІЯЛЬНІСТЬ ЗАКЛАДІВ КУЛЬТУРИ КЛУБНОГО ТИПУ РОКИТНІВЩИНИ: КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ	117
Сокальська О.В. РОЗВИТОК ТЕАТРАЛЬНОГО МИСТЕЦТВА НА ХЕРСОНЩИНІ ДОБИ НЕЗАЛЕЖНОСТІ ЗА МАТЕРІАЛАМИ ПЕРІОДИЧНОЇ ПРЕСИ	118
Чеплаков С. О., Костюк Л. К. УКРАЇНСЬКА КУЛЬТУРА І ВІЙНА: РЕАЛІЇ ТА ОСОБЛИВОСТІ МІФОТВОРЕННЯ	121

ЕКОНОМІЧНИЙ НАПРЯМ

Молодий економіст

Gumenyuk Y. Y., Stupnitska N. I. FACTORS INFLUENCING TO REDUCE THE POPULATION IN UKRAINE	123
Sofia Siaska A BUSINESS PLAN FOR ECOLOGICALLY FRIENDLY CLEANING SERVICE COMPANY “ECOCLEANING”	125
Брезніцька Л. В., Петрівський Я. Б. МОДЕЛЮВАННЯ ДИНАМІЧНИХ СИСТЕМ З ДИСКРЕТНИМ ЧАСОМ ...	125
Войтко А.С., Орлов О. Г. ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ФІНАНСОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ	126
Гоголь Т.В. ПІДТРИМКА ФІНАНСУВАННЯ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА ЗА РАХУНОК ВНУТРІШНЬОГО ІНВЕСТИВАННЯ	129
Гончарук Д.О., Димченко Н.С. РОЛЬ ТАЙМ-МЕНЕДЖМЕНТУ В УДОСКОНАЛЕННІ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МЕНЕДЖЕРА	130
Димченко Н.С. РОЛЬ САМОМЕНЕДЖМЕНТУ В УПРАВЛІНСЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ	131
Драпата М.Б., Дейнега І.О. УПРАВЛІННЯ РЕКЛАМНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ТУРИСТИЧНОГО ПІДПРИЄМСТВА	132
Кравчук Д.Л., Волошин В.С. ПРОБЛЕМИ ОРГАНІЗАЦІЇ ІНФОРМАЦІЙНИХ ПОТОКІВ ПІДПРИЄМСТВ МАШИНОБУДІВНОЇ ГАЛУЗІ	134
Кравчук А.О., Дейнега І.О. ОСОБЛИВОСТІ ОЦІНЮВАННЯ КОНКУРЕНТОЗДАТНОСТІ БАНКІВСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ	135
Кравчук Л. В., Орлов О. Г. РІВЕНЬ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ	137
Мазуров С.А. ВІДРОДЖЕННЯ ВІЛЬНИХ ЕКОНОМІЧНИХ ЗОН - ОДИН З ШЛЯХІВ СПРИЯННЯ СТВОРЕННЮ ВИСОКОПРОДУКТИВНИХ РОБОЧИХ МІСЦЬ	139
Левчишин В.О., Самборський І.О. КОНЦЕПЦІЇ УПРАВЛІННЯ МАРКЕТИНГОВОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА	140
Мішина Б.І., Хижнякова Н.О. УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСОМ НАДАННЯ ПОСЛУГ ПАТ «УКРТЕЛЕКОМ» В УМОВАХ КОНКУРЕНТНОГО СЕРЕДОВИЩА	141
Орлов О. Г. ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМ РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ НА ОСНОВІ КОНЦЕПЦІЇ ЗБАЛАНСОВАНОГО РОЗВИТКУ	142
Паламарчук О. С., Юськів Б. М. ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ В ІННОВАЦІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ПРОБЛЕМНИХ РЕГІОНІВ	145
Сяська О.В. ДОСЛІДЖЕННЯ ПРИЧИН ЗРОСТАННЯ ТАРИФІВ НА ПОСЛУГИ ВОДОПОСТАЧАННЯ	146
Фалат І. О., Нікшич С. М. ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ СТРАТЕГІЇ ПІДПРИЄМСТВА ТУРИСТИЧНОЇ ІНДУСТРІЇ З УРАХУВАННЯМ ПОКАЗНИКІВ ЙОГО РИЗИКОВАНOSTІ	148